

Dia a dia amb Déu

Núm 242 setembre 2016

QUAN CAUEN LES FULLES

*Serà com un arbre que arrela vora l'aigua:
dóna fruit quan n'és el temps
i mai no es marceix el seu fullatge;
duu a bon terme tot el que emprèn
(Salm 1, 3)*

La tardor, el temps dels taronges, dels grocs, dels marrons encisadors, que semblen omplir de calidesa el moment de la tornada del fred. La tardor, el temps de l'ocàs, d'un final que s'anuncia, d'una mort que arriba. És tardor i el sol sembla llanguir, els dies són més curts, les nits més llargues, dia a dia la foscor guanya terreny, mentre la llum perd la dura batalla, dèbil ja, cansada de brillar tant intensament durant l'estiu.

Arriba la tardor, i amb ella la rutina, les matinades, els deures, les obligacions; s'ha acabat el temps de la llibertat calorosa i estiuenca, i l'alegria d'un viure sense condicions ni restriccions es marceix poc a poc, encadenada altre vegada al rellotge, a la pressa, a les cites. S'imposa el temps de l'agenda i el calendari, que ens aboca sense remei al quotidià passar dels dies, un rere l'altre, un igual que l'altre.

És tardor, ha acabat el temps de les vacances, de les flors, dels camps daurats, dels fruits d'estiu; és tardor i tot recomença.

Diuen els experts que la tornada és un temps difícil, que la rutina ens deixa apàtiques i la llum que mor ens va enfonsant, mica en mica, en el pou d'una desesperació tranquil·la, però aniquilant

ahora. L'èsser humà està fet per viure una eterna primavera, està modelat a la llibertat d'un estiu per sempre; l'èsser humà vol volar, i les cadenes dels dies freds i les nits llargues ens empresonen, ens panseixen com si la llum càlida, que poc a poc marxa, fos l'aigua de la vida, com si el descans, que ara se'ns nega, fos sàvia fresca i vivificant.

Al costat d'un riu tranquil, d'una aigua serena que es mou suaument, amb una cançó dolça; amarada d'un aliment madur, ple d'aigua melosa, que omple d'energia i força el camí tortuós d'una rutina diària i cansada, repetitiva i massa quotidiana, així m'agradaria viure la lànguida mort de la llum del sol.

Per això, ara que tornen les escoles, ara que les extra-escolars m'aclaparen intentant encaixar-les, ara que els nens ja no són tant nens, i les nenes també creixen, ara que tornen els compromisos, les convocatòries i les reunions; per això, ara que la meva llibertat sembla sotmesa i perduda, em paro sota una nova llum, una que no brilla al cel, sinó prop del cor, ara corro a seure al costat d'un aigua que no brolla de les muntanyes, sinó que banya l'esperit des del cel. Per això, ara que entrem dins del temps que mor poc a poc, m'acosto a l'eternitat d'una companyia primaveral i estiuenca, que m'ofereix l'esperança d'un temps càlid.

No es pansiran les fulles de la meva ànima, no es marciran les flors del meu esperit, perquè sota una llum perenne caminaré en la fosca i alimentada d'una aigua sempre fresca gaudiré de la perpetua llibertat de saber que la trista tardor, el congelat hivern, la desitjada primavera o el calorós estiu són solament oportunitats de viure al costat de Déu.

Marta López Ballalta

E.P.B.C. (ESGLÉSIA PROTESTANT DE BARCELONA CENTRE)
c/ dels Tallers, 26 - 08001 BARCELONA - 93-318 97 98

Compte bancari: Triodos Bank c/c: **1491 0001 28 202713032**

CULTES setembre 2016

<i>Diumenge</i>	<i>Predicador</i>	<i>Diaca/Ajudant</i>	<i>Organista</i>	<i>Butlletí</i>
4/09/2016	Judit Pallàs	Lluïsa Braña Daniel Marquès - Anna Plantada	Elies Cortès	Daniel
11/09/2016	Samuel Fabra	Paquita García Marta Freixes	Esther Raduà	Samuel
18/09/2016	Marta López	Elia González Abel García	Elies Cortès	Caroli
25/09/2016	Marta López	Lídia Guinot Elisabeth Cortés	Pablo Turon	Rubén

Dijous, 1 de **setembre**

1 Corintis 3, 18-23

Busco Senyor la teva saviesa, aquella que omple de paraules consoladores les converses, aquella que sap quan dir i quan callar, aquella que mira amb amor als companys de camins i viu serena al costat de les amigues. Vull omplir-me del teu seny, que acompanya i ensenya a viure.

Divendres, 2 de **setembre**

Salm 37, 3-7

No és fàcil confiar en mig de les dificultats, no és senzill deixar-se guiar per les paraules del salmista i reposar en tu; però és cert que si miro enrere veig com la teva mà ha estat al meu costat, com la teva companyia m'ha guiat en les moments més foscos. Ofereix-me Senyor la pau del teu consol, la força del teu Esperit, la serenor del teu amor.

Dissabte, 3 de **setembre**

Job 12, 2-13

En mig de les dificultats, dels mals de cap d'aquesta vida, em sento perduda, oblidada del meu Déu. On trobaré la justícia que mereixo? On està guardada la saviesa que necessito? Senyor no em facis oblidar tot el que has fet per mi, i en la soledat dels problemes no permetis que el meu cap digui: el teu Déu no hi és. Solament en tu hi ha consol, fes-me'l viure cada dia.

Diumenge, 4 de **setembre** Mateu 6, 24-34

[Cantata del diumenge, J.S. Bach, BWV 99 "Was Gott tut, das ist wohlgetan" (El que fa Déu, ben fet està) pg. 14] Tantes vegades em perdo en les meves preocupacions, tantes vegades el neguit m'acompanya sense que m'adoni. És cert Senyor que hem de menjar, que ens hem de vestir, però també és cert que l'afany d'aconseguir no pot ser allò que ens guïï, no hem d'oblidar el teu Regne per dedicar-nos a les nostres preocupacions. Ajuda'ns a confiar, i en aquest confiar a ser generosos amb els que passen necessitat.

Dilluns, 5 de **setembre** Gàlates 3, 1-5

Senyor, reconec que és més fàcil obeir una llista que viure la llibertat del teu amor, és més senzill que algú en digui que he de fer, que decidir per mi mateixa quin és el camí correcte. Senyor no permetis que ofegui al teu Esperit, oprimint-lo en mig de normes i tradicions, fes-me viure la seva llibertat com un do pel meu creixement.

Dimarts, 6 de **setembre** Salm 119, 41-48

Vull gaudir de la inspiració de la teva paraula, deixar-me amarar per els seus ensenyaments, omplir el meu cor i la meva ment de la teva voluntat. Acompanya'm en el camí de la vida, ensenya'm cada dia una cosa més, que ompli d'amor les meves passes, de misericòrdia tots els racons del meu viatge. Vull conèixer-te, per això prego i espero en tu.

Dimecres, **7** de **setembre** Job 13, 6-12

Perdona'm Senyor, perquè moltes vegades he aixecat la meva veu per contradir el teu amor, per negar la teva misericòrdia, he demanat als altres una confessió innecessària, fruit del mal entendre la teva bondat. No permetis que oblidí tot el que a mi m'has donat, si he estat estimada he d'aprendre a estimar, si amb mi has sigut misericordiós he de saber perdonar.

Dijous, **8** de **setembre** Mateu 5, 43-48

Ajuda'm a mirar amb els teus ulls a totes les que m'envolten, amb la teva bondat amb tots els que trobo pels camins. La teva perfecció es manifesta en una justícia que estima i perdona, fes-me-la viure per a poder compartir-la. Que el teu amor m'acompanyi i la teva pau presideixi totes les meves relacions.

Divendres, **9** de **setembre** 1 Corintis 13, 8-13

Fes-me gaudir del do etern del teu amor, vull viure sentint-lo en tot moment, què hi ha més gran que saber-se estimat? Pot haver-hi do més meravellós que viure amb el cor ple del teu amor? Sé Senyor que les meves foscors m'impedeixen de ser lliure, que demano més del que dono, sé que em coneixes i, malgrat tots els meus errors, m'has estimat, de manera profunda i serena. Vull viure el teu amor, per sempre.

Dissabte, **10** de **setembre** 1 Reis 8, 27-30

Sabem Senyor que no hi ha temple que pugui encabir la teva majestat, que no hi ha espai on entri la teva grandesa, però també sabem que des de la teva immensitat has posat sobre nosaltres la mirada, sabem que poses la teva oïda per escoltar les supliques del nostre cor. Gràcies Senyor, perquè no ens has oblidat, gràcies Senyor perquè estimes el teu poble.

Diumenge, **11** de **setembre** Lluc 1, 11-17

[Cantata del diumenge, J.S. Bach, BWV 8 "Liebster Gott, wenn werd ich sterben?" (Estimat Déu, quan haure de morir?) pg. 14] Vull posar la meua vida a les teves mans, vull caminar en l'Esperit i portar pau i saviesa als que m'envolten. No permetis Senyor que passi la meua vida massa preocupada per mi mateixa i oblidi que sóc missatgera teva, del teu amor suprem, del teu perdó sense límits. Fes-me viure al teu servei, fes-me benedicció pel teu poble.

Dilluns, **12** de **setembre** Colossencs 4, 2-6

Senyor, ensenya'ns a pregar, fes-nos recordar de totes i tots els que treballen per tu, per la teva església, escampats arreu del món portant el teu Regne, oferint consol i dignitat, pa i salut. Fes-nos amables amb les persones que es creuen en els nostres camins, dona'ns saviesa per viure i compartir tots els dons que ens has donat.

Dimarts, 13 de **setembre** Salm 98

Enmig de les dificultats i els problemes, volem alçar un càntic, el càntic d'una salvació que ja ha arribat, potser és cert que encara no és plena, potser és cert que encara mengem pa de llàgrimes, però no és menys cert que confiem en l'esperança; sabem que el Senyor judicarà la terra, amb misericòrdia i amor.

Dimecres, 14 de **setembre** Job 16, 1-6

No és fàcil acompanyar les persones que pateixen, no és fàcil patir en el nostre propi cos, no hi ha paraules que donin consol, ni abraçades que diguin t'estimo. Senyor preguem per la teva pau, que viu en mig del conflicte, que es fa forta quan tot sembla trontollar. Acompanya'ns en el dolor i ensenya'ns a acompanyar.

Dijous, 15 de **setembre** Lluc 18, 9-14

Vull dir paraules sinceres, vull despullar el meu cor davant de tu, del meu Déu, del Déu que em salva. Perdona'm Senyor si de vegades descuido el parlar-te, el estar davant teu sense mascare, sense murs que continguin les meves parts fosques. Sé que em coneixes, que m'estimes, però tantes vegades fujo amb por. Fes que el teu Esperit abasti tot el meu ésser, que ell pugui reposar i ser sincera.

Divendres, **16** de **setembre** 1 Tess. 5, 16-22

En la senzillesa d'una vida entregada a la teva paraula, que gaudeix del teu amor, fins i tot en els moments dolents, una vida que prega en tot moment, que escolta i es deixa ensenyar, una vida humil i dedicada al altres, en aquesta vida vull trobar-te, vull sentir-te, vull compartir-te.

Dissabte, **17** de **setembre** Osees 2, 23-25

Ha arribat la teva resposta, en una paraula feta vida, que ens ha mostrat la teva llum i el teu amor; en aquesta paraula has creat un gran poble, l'has acollit en el teu si, per guardar-lo i cuidar-lo. En Jesús hem rebut un resposta ferma de misericòrdia i perdó, en ell aixequem la nostra veu a tu, en el seu Esperit vivim com el teu poble.

Diumenge, **18** de **setembre** Lluc 14, 11

[Cantata del diumenge, J.S. Bach, BWV 47 "Wer sich selbst erhöhet" (Qui s'enalteixi, serà humiliat) pg. 15] La vanitat és mala consellera, busco el reconeixement dels homes, la valoració entre les dones, però certament tu em demanes humilitat, viure estimant i considerant als altres. Que els meu ulls es fixin en la benedicció que m'ofereixes amb totes les persones que tinc al meu voltant.

Dilluns, **19** de **setembre** Filipencs, 3, 7-9

Deixar-ho enrere tot, deixar de considerar important el que no ho és, deixar de fixar-me reptes i metes que no donen vida. Quan miro Jesús m'adono de tot allò de superflu al que li dono massa importància, poso en vanitats la meva mirada, quan tinc al meu costat el tresor més gran. Senyor, fes-me donar importància a allò que la té, fes-me veure Jesús en tot el que hagi d'emprendre.

Dimarts, **20** de **setembre** Salm 115, 9-18

En la teva benedició confiem, en tu descansa la nostra vida, tu que ets gran i excels. Et lloem Senyor perquè ens has mirat, has escoltat la nostra petita veu i t'has inclinat a nosaltres. No hem caigut en l'oblit, ni les nostres faltes t'han allunyat, ans al contrari, ens has banyat en la teva salvació, com una pluja a temps a arribat la teva companyia.

Dimecres, **21** de **setembre** Job 40, 6-14

No t'enfadis en mi Senyor, no ho facis per la meva ignorància, ni ho facis per el meu comportament infantil, qui sóc jo davant de tu? Perdona'm si he oblidat la teva grandesa, perdona si t'he fet tan petit que t'he tractat com a ídol, un que no te veu, que no sent, que no pot veure. Des de la teva majestat acull la meva confessió, amb el cor seré vindre davant teu, amb humilitat em postraré als peus del totpoderós.

Dijous, 22 de **setembre** Mateu 7, 24-27

Sobre la teva paraula dit en Jesús vull fonamentar la meva vida, sobre el seu exemple i la seva coherència. Déu meu, fes-me sensible al teu Esperit, que en ell pugui aprendre del teu Fill, que en la teva paraula trobi la força per construir la meva llar i per servir el teu poble.

Divendres, 23 de **setembre** Filipencs 1, 27-30

La nostra vida és una batalla, és una lluita constant, però malgrat tot podem donar gràcies de la llibertat amb la que se'ns permet viure, sabem que el món és ple de germanes i germans perseguits, per això Senyor demanem la teva ajuda, la teva força per lluitar per la llibertat que tothom i totadon mereix. Seguirem fermes en tu, confiant en tu, gaudint de tu.

Dissabte, 24 de **setembre** Abdies 17-21

Potser, avui més que mai, les promeses d'esperança pels deportats poden ser llegides des d'una vivència clara i dolorosa; Senyor, són els nostres països i els nostres governs els dolents de la història, són per ells que les víctimes innocents aixequen un clam al cel. Fes-nos sensibles a la seva desesperació, obre les nostres boques i mou els nostres actes per obrir la terra a tots i totes les desesperades. Per ells preguem, i perquè la teva força ens acompanyi per lluitar per elles.

Diumenge, 25 de **setembre** Joan 10, 1-11

[Cantata del diumenge, J.S. Bach, BWV 175 "Er rufet seinen Schafen mit namen" (Ell crida a les seves ovelles pels seus noms) pg.16] He sentit la teva veu, però moltes vegades el soroll que m'envolta m'ho fa oblidar. He seguit les teves passes, però masses vegades m'he desviat del camí, seguint a lladres de vida. Senyor, dóna'm seny per escoltar-te sempre, per creure i viure confiada, dóna'm fortalesa per no desviar-me del camí del teu Esperit.

Dilluns, 26 de **setembre** Romans 8, 31-39

La meva vida es sustenta en el teu immens amor, no hi ha res que sigui més gran que la teva bondat, que la teva preocupació per mi. Senyor vull gaudir de l'amor que em tens, vull viure'l plenament, amb confiança i la força del teu Esperit. En Jesús m'has ensenyat el camí cap a casa, la teva casa.

Dimarts, 27 de **setembre** Salm 123

Des de la meva petitesa alço la mirada al cel, amb vergonya crido al Déu que m'és vida. Gràcies Senyor, perquè no has amagat de mi la teva mirada, perquè no has tingut en compte les meves faltes, i m'has acollit en una abraçada. Dóna'ns força per tirar endavant, ajuda'ns a continuar caminant.

Dimecres, **28** de **setembre** Job 42, 2-6

Vull donar-te gràcies Senyor per totes aquelles situacions que he viscut, bones o dolentes, però de les quals he pogut aprendre més de tu. És cert que durant el patiment i la incertesa he sentit propera la teva presència, que m'instruïa i m'ensenyava a viure el patiment; però també en les alegries he sentit com escoltaves el meu cant de joia i agraïment. Senyor, ensenya'm sempre, fes-me aprendre de la teva instrucció.

Dijous, **29** de **setembre** Lluc 12, 22-31

Omple la meva vida de confiança, per deixar-me guiar pel teu Esperit, no permetis que les preocupacions m'allunyïn del teu Regne, de la vocació per a la que he sigut cridada. En tu vull reposar, a tu et demanaré el que necessito, en la teva pau descansaré, fins i tot en mig de la tempesta. Senyor, que tot allò que m'has donat ho pugui compartir, fes-me generosa amb tots el teus dons.

Divendres, **30** de **setembre** Miquees 7, 18-20

Res ens apartarà del teu amor, ni les nostres faltes, ni les nostres errades et faran fugir del nostre costat, ans al contrari, la teva fidelitat serà per sempre més amb el teu poble, amb els teus fills que et criden, amb les teves filles que et necessiten. Gràcies Déu nostre pel teu gran amor, gràcies per donar-nos el do del teu perdó, gràcies perquè sabem que sempre ets amb nosaltres. Amén.

J.S. Bach, BWV 99 “Was Gott tut, das ist wohlgetan”

(El que fa Déu, ben fet està)

1. Cor

El que Déu fa ben fet està,
la seva voluntat és sempre justa;
el que Ell faci amb mi
acceptaré tranquil.
Ell és el meu Déu,
que en l'angoixa
bé sap com protegir-me;
d'Ell em deixaré guiar.

2. Recitatiu

La seva paraula és la veritat, és ferma
i no m'enganyarà,
doncs no deixa als creients caure ni perir.
Sí, em condueix pel camí cap a la vida,
el meu cor està segur i satisfet
amb la paternal fidelitat i la bondat de Déu,
i té paciència
quan l'adversitat em toca.

Amb les seves mans totpoderoses
Déu pot canviar la meua dissort.

3. Ària

No t'inquietis, ànima esporuguida,
si és amarg el calze del sofriment.
Déu és el teu savi metge i l'autor de miracles,
i no et pot donar mortal verí,
encara que la seva dolçor estigui amagada.

4. Recitatiu

L'aliança pactada des de l'eternitat

és el fonament de la meua fe.

Ella m'assegura
que en la vida i en la mort
Déu és la meua llum,
i a Ell em lliuraré.
I si cada dia
té el seu afany, (Mat 6,34)
passada ja la pena,
quan molt s'ha plorat,
ve l'hora de la salvació
i apareix la intenció fidel de Déu.

5. Ària

Si l'amargor del sofriment
lluïta amb la debilitat de la carn,
això és no obstant un bé.
Qui amb falsa il·lusió
la creu té per insuportable,
no serà després alegrament.

6. Coral

El que Déu fa ben fet està,
al costat d'Ell romandrà,
i així en l'aspre camí
quan assetgin penes, mort i desventura,
Déu em sostindrà
paternalment
en els seus braços.
Per tant, ho deixaré actuar.

J.S. Bach, BWV 8 “Liebster Gott, wenn werd ich sterben?”

(Estimat Déu, quan haure de morir?)

1. Cor

¿Estimat Déu, quan moriré?
Els meus dies fugen veloços,
i de l'antiga herència d'Adam,
sota la qual estic també,
tenim per llegat
passar un breu lapse,
pobres i miserables a la Terra,
i després ser nosaltres mateixos terra.

2. Ària

Per què espantar-te, ànima meua,
quan soni la meua última hora?
El meu cos s'inclina cada dia cap a la Terra,
i allà serà el seu lloc de descans,
on molts milers ja reposen.

3. Recitatiu

Certament el meu feble cor
sent por, angoixa i dolor:

On trobarà descans el meu cos?
Qui la meva ànima
de la càrrega dels meus pecats
lliurarà i deslligarà?
El meu s'esvairà,
¿I què serà dels meus éssers estimats,
en la seva tristesa,
dispersos i separats?

4. Ària

Però aparteu, bojos i inútils cures!
El meu Jesús em crida, qui no aniria?
Res de tot el que m'agrada
posseeix el món.
Sorgeix per a mi, feliç i alegre aurora
d'estar transfigurat i esplèndid davant Jesús.

5. Recitatiu

Queda't amb el meu, món!
Prendràs la meva carn i els meus ossos,

pren també la meva pobresa;
és suficient que de la immensa bondat de
Déu
em vingui el bé suprem,
és suficient, ja que allà seré ric i feliç.
Què més puc heretar,
sinó el paternal amor de Déu?
Cada matí es renovarà
i no cessarà mai.

6. Coral

Senyor de la vida i de la mort,
fes que sigui bo el meu final,
i ensenyeu-me a lliurar el meu esperit
amb coratge i valor.
Et prego que una tomba honesta
tingui entre els cristians pietosos,
i finalment, que a la Terra
mai sigui avergonyit.

J.S. Bach, BWV 47 "Wer sich selbst erhöhet" (Qui s'enalteixi, serà humiliat)

1. Cor

El que s'enalteix serà humiliat,
i el qui s'humilia serà enaltit.

2. Ària

Qui vulgui dir-se cristià,
ha de practicar la humilitat.
La humilitat procedeix de Jesús,
la supèrbia és semblant al dimoni;
Déu té cura als quals la detesten
i no deixen prosperar l'orgull.

3. Recitatiu

L'home a la terra és fang, pestilència i
cendra;
¿És possible que es deixi enganyar per la
presumpció, monstre del dimoni?
Ah, Jesús, el Fill de Déu,
creador de totes les coses,
per nosaltres es va fer sota i menyspreable
va suportar la vergonya i la ignomínia;
¿I tu pobre cuc, vols jactar-te?
És això d'un cristià?

Avergonyeix, orgullosa criatura,
fes penitència i segueix les petjades de Crist,
¿Creu i humiliat amb esperit de fe davant
Déu!
Ell al seu temps t'aixecarà de nou.

4. Ària

Jesús, s'inclina el meu cor
amb la teva poderosa mà,
perquè no perdi la meva salvació
en el foc infernal.
Fes que imiti la teva humilitat
i maleeixi el meu orgull;
dóna'm un cor modest,
perquè sigui agradable a tu.

5. Coral

Amb gust renuncio a l'honor del món,
doncs vols per a mi els béns eterns,
que m'has obtingut
per la teva cruel i amarga mort.
Això és el que et demano, el meu Déu i
Senyor.

J.S. Bach, BWV 175 “Er rufet seinen Schafen mit namen”

(Ell crida a les seves ovelles pels seus noms)

1. Recitatiu

Ell crida a les seves ovelles pels seus noms i les fa sortir.

2. Ària

Vine, condueix-me,
el meu esperit anhela
les verdes pastures!
El meu cor llangueix,
gemega dia i nit,
pastor meu, la meva alegria.

3. Recitatiu

On et trobaré?
Ah, on t'ocultes?
Oh, mostra't aviat a mi!
Estic plena de desig.
¡Despunta, desitjada demà!

4. Ària

Em sembla que et veig venir,
entres per la porta adequada.
T'he rebut amb fe,
has de ser el veritable pastor.
Conec la teva veu bondadosa,
plena d'amor i placidesa,
i m'enfurismen
els que dubten que siguis el Salvador.

5. Recitatiu

Però ells no van entendre el que se'ls havia dit.

Els homes som sovint com els sords,
quan la cega raó no sap el que Ell ha dit.
Oh boig, posa atenció quan Jesús et parla,
doncs és per a la teva salvació.

6. Ària

Obriu-vos, escoltats meus,
Jesús us ha assegurat
que ha vençut al dimoni i a la mort.
Gràcia, abundància i vida plena
vol donar a tots els cristians,
i qui el segueixi, portarà la seva creu després
Ell.

7. Coral

Ara, estimat esperit, et seguiré,
ajuda'm a buscar amb afany,
les teves paraules, l'altra vida
que en la gràcia vols donar-me.
La teva paraula és l'estrella matutina
que magnífica relleueix a prop i lluny.
I als que una altra cosa ensenyen
mai, Déu meu, els escoltaré.